

AUCA DEL MARINER DE SANT PAU

GUINEUS 2009

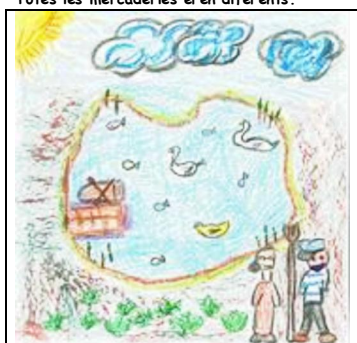
Fa molts, anys un mariner de 'Empordà,
Transportava per a totes les gents.
Peres, pomes i mercaderies va menar.
Totes les mercaderies eren diferents.

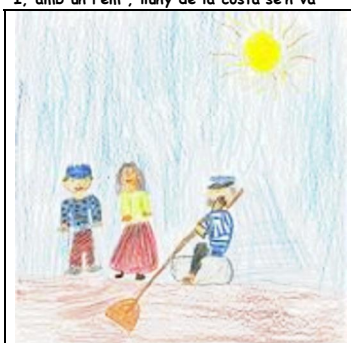
El vaixell, en una forta tempesta,
xocà contra una roca, en mig del mar.
Naufragà quan per arribar poc resta.
I, amb un rem, lluny de la costa se'n va

El mariner decidí
anar terra endins,
per viure lluny d'aquí,
així veuré uns pins.

En arribar als aiguamolls preguntà
a una dona que anava en una altra direcció:
- Sabríeu dir-me que duc a la mà?
- Un rem per remar amb passió!

A Banyoles ha arribat
i li ha agradat.
La mainada ha trobat
i els ha preguntat.

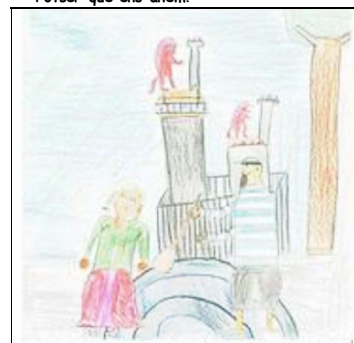
A Banyoles la gent era diferent,
uns nens reien del rem.
- Aquest rem sí que és diferent!
- Potser que ens anem!

Arribà a Besalú.
- Que és un rem?
Li pregunta a algú.
- Sí que ho sabem

A Olot el mariner s'assegué
i un nen li digué:
- Això és una pala de forner!
I el mariner digué: - Aquí em quedaré!

Però una senyora
reconeix el rem d'ell.
Llavors ell es posà la gorra:
- Aquí no vull fer-me vell!

A Sant Pau va arribar tot caminant,
Baixà al poble a indagar.
Estranyat pensà si el secret descobriren.
I va començar a preguntar.

Preguntà si sabien què era aquell objecte
Tots estranyats el miraren
Ningú sabia contestar al subjecte
- Un culler? - Digueren.

El poble era lluny del mar:
- Aquí em quedaré!
- Per això no vull marxar
i jo de pagès faré!